

[Jensen (Broby).]

og vi har gjort det ud fra den Betragtning, at det ingen økonomisk Betydning vil faa for Staten. Det er rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt siger, at ogsaa i det oprindelige Lovforslag var der Tale om Kommunegaranti for Laan, og jeg pegede da ogsaa den Gang paa, at der ikke vilde blive Tale om nogen stor Opgave for Staten, naar Kommunerne skulde gaa ind paa Kaution. Men vi har altsaa ment at kunne gaa med til denne Bestemmelse, og vi har navnlig ment, at den nye Bestemmelse med Husholdningsskolekøkkener er af en saadan Betydning, at den kunde faa os til at sanktionere de paagældende Bestemmelser.

Naar det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt siger, at der er opnaaet Enighed mellem Venstre og Indenrigsministeren i et privat Møde, er det ikke rigtigt, for der er ikke opnaaet Enighed mellem Ministeren og Venstre, det fremgaar med tilstrækkelig Tydelighed af mine Udtalelser her og af de Underændringsforslag, som vi har stillet. Derimod kan jeg ikke benægte, at jeg har talt baade med Indenrigsministeren og med Ordføreren og med Formanden for Udvalget om Spørgsmaalene, lige saa vel som jeg har talt med det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt om Spørgsmaalene. Der er altsaa ikke foregaaet noget bag det ærede Medlems Ryg i den Henseende, som han har nødig at være ked af.

Endelig vil jeg gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, som beklagede, at vi fra Venstres Side ikke kunde gaa med til § 7, sidste Stykke, at jeg synes ikke, Ministeren har Grund til at beklage det, thi vi har jo fulgt Ministeren i det Ændringsforslag, han stillede i Udvalget den 20. April, hvor heller ikke § 7, sidste Stykke, var med, og den højtærede Minister kan da ikke forlange, at vi skal være mere kongelig-sindede end Kongen selv.

Carlsen-Skiødt: Til den højtærede Indenrigsminister vil jeg blot straks sige, at hvis han var blevet ved det, der oprindeligt var Tanken med Lovforslaget, efter at det var behandlet i Landstinget, nemlig det, man kalder Hovedafsnittet inden for Lovforslaget, §§ 1—3, plus Installationen af Lys, Varme o. s. v., havde der været Mulighed for, at alle fire Partier havde kunnet stemme for Lovforslaget. Ministeren har imidlertid udvidet Lovforslaget meget betydeligt og taget saa meget med, at vi fra konservativ Side ikke kan slutte os til det. Ministeren udtalte, at han forstod ikke, hvad

jeg mente med, at Regeringen vedblivende indskyder Panteret forud for de almindelige Prioritetslaan — ja, dermed mener jeg, at man har gjort det en Gang før, nemlig med Hensyn til Grundforbedring, det ene var paa Landet og det andet i Byerne. Det er det Princip, Det konservative Folkeparti er meget bange for. Det konservative Folkeparti er nemlig meget bange for, at Staten skal blive den herskende i alle Forhold, det vil vi modarbejde; vi vil arbejde for, at det private Initiativ bliver det sejrende her i Landet, det er en af vore Hovedopgaver.

Ministeren talte om, at det ikke var en Statsopgave at ombygge københavnske Ejendomme. Dertil vil jeg gerne sige, at for det første angaar Lovforslaget ikke københavnske Ejendomme alene, det omhandler Ejendomme ud over hele Landet, altsaa ogsaa i Købstæderne. Jeg ser nok, at det er Ministeren, som har Ret til at yde Laan, men jeg maa da gaa ud fra, at der ogsaa vil blive ydet Laan til Købstæderne. Det er altsaa ikke blot københavnske Ejendomme, der skal ombygges.

Jeg er ganske uenig med Ministeren i, at det ikke er en Statsopgave at faa opført saa mange smaa Lejligheder som muligt. Det er Meningens med det. Naar man laver store Lejligheder om til 2—3, er man inde paa noget af det rigtige; det er netop smaa Lejligheder, vi mangler, baade i København og andre Steder, store Lejligheder har vi nok af. (*Rager:* Det er noget nyt at høre fra den Side). Det er smaa Lejligheder, der er Brug for i højere Grad end for store.

Med Hensyn til Forsamlingshusene er Ministeren og jeg ganske uenige, og jeg tror ikke, vi bliver enige. Jeg har hidtil ikke kunnet se den kulturelle Opgave, disse Forsamlingshuse har røgtet i den sidste Menneskealder. Jeg kender godt den Bevægelse, der er rejst, den er rejst paa Fyn, og jeg har selv været med til at rejse den. Som jeg ogsaa nævnte sidste Gang, havde vi i Spidsen for den Bevægelse en saa udmærket Mand som Amtmand Koefoed i Svendborg, en Mand, der kendte Forholdene meget bedre end Indenrigsministeren og jeg, idet han kendte dem efter de Indberetninger, han havde fra sine Politimestre; han kendte, hvad Forsamlingshusene blev brugt til, baade de, der var pøne, hvor der var højt til Loftet og vidt til Væggene, og de, der, som Ministeren sagde, var lavloftede. Nej, det er ikke Bygningen, der gør Udslaget, det er det Indre, det er Ledelsen og meget andet. Om den Bevægelse, der er rejst Landet over i Erkendelsen af, at Brugen af Forsamlingshuse er sunket ned til et